

בא ראה, עכשו תפלת האדם מעוררת שלמות למעלה ולמטה, ובברכה שמברך את הקדוש ברוך הוא מתברכים עליונים ותחתונים, ולכן בתפלה של ישראל מתברכים העולמות. מי שמברך את הקדוש ברוך הוא - מתברך. מי שלא מברך את הקדוש ברוך הוא - לא מתברך. זהו שפתיוב (שמואל א-ב) פי מכבדי אכבד ובני יקלו.

רב המנונא הזקן לא נתן כוס של ברכה לאדם אחר לברך, ושריה לטל אלא הוא הקדים ונטל אותו [במין ובשמאל] בשפתי ידיו ומברך. והרי אמרנו שצריך לטל אותו במין [ולא בשמאל] ובשמאל, ואף על גב שכלם התעוררו בו - יפה הוא.

אבר כוס של ברכה כף צריך כוס, שפתיוב (תהלים קטז) כוס ישועות אשא, שהרי בכוס זו שופעות הברכות מאותן ישועות שלמעלה, והוא נוטל אותם וכוונס אותם אליו, ושם נשמר [להם] יין העליון ומתפנס באתו כוס, וצריכים לברך אותו במין [ובשמאל] ולא בשמאל, והיין שהוא כנוס בכוס הזאת, שיתברכו באחד, וצריכים לברך את השלחן שלא יהיה ריק מלחם ויין, הפל [אחד] כאחד.

בא ראה, פנסת ישראל נקראת כוס של ברכה, וכיון שהיא כוס של ברכה, צריך ימין ושמאל [וצריך] לטל אותה, ואותה כוס נתנת בין ימין לשמאל, וצריכה להתמלא יין בשביל יין התורה שיוצא מן העולם הבא.

ובא ראה, כוס של ברכה, [פאן] בזה התגלו דברים עליונים פאן שאנו במערה, אומר פאן נתגלה סוד המרפכה הקדושה, כוס של ברכה צריך לקבלה במין

תא חזי, השתא צלותא דבר נש, אתער שלימו לעילא ותתא, ובברכתא דבריה לקדשא בריך הוא, מתברכין עלאין ותתאין. ועל דא בצלותא דישראל מתברכאן עלמין. מאן דמברך ליה לקדשא בריך הוא, יתברך. מאן דלא בריך לקדשא בריך הוא, לא יתברך. הדא הוא דכתיב, (שמואל א ב) פי מכבדי אכבד ובני יקלו.

רב המנונא סבא, פסא דברכתא לא יהיב ליה לבר נש אחרא לברכא, (דבעי לאתנמלא) אלא איהו אקדים ונטיל ליה (בימינא ובשמאלא) בתרי ידוי ומברך. והא אמרן, דבעי לנטלא ליה בימינא (ס"א ולא בשמאלא) ובשמאלא, ואף על גב דכלא אתערו ביה, שפיר הוא.

אבר פסא דברכה הכי אצטריך כוס, דכתיב, (תהלים קטז) כוס ישועות אשא, דהא בהאי כוס, אתנגידו ברקאן מאינון ישועות דלעילא, והוא נטיל לון, וכניש לון לגביה, ותמן אתנטיר (לון) חמרא עלאה ואתכניש בההוא כוס. ובעינן לברכא ליה בימינא, (ס"א ובשמאלא) ולא בשמאלא, וחמרא דאיהו בהאי כוס פניש, דיתברכון פחדא, ובעינן לברכא פתורא, דלא תהא ריקניא מנהמא וחמרא, פלא (חד) פחדא.

תא חזי, פנסת ישראל, כוס של ברכה אקרי, וכיון דאיהו כוס של ברכה, בעינן ימינא ושמאלא (ובעי) לנטלא ליה, וההוא כוס אתייהיב בין ימינא (דף ת ע"ב) ושמאלא, ובעי דאתמלייא חמרא, בגין חמרא דאורייתא, דאיהו נפיק מעלמא דאתי. ותא חזי, כוס של ברכה, (הכא) בהאי אתגליין מלין עלאין, הכא דאנן במערתא, אימא הכא אתגלייא רזא דרתיכא